

Prima instanță, Jud. Buiucani mun. Chișinău: D. Dulghieru
Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău:
N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

Î N C H E I E R E

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul:

Ala Cobăneanu

judecătorii:

Ion Druță, Nicolae Craiu

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Burciu Vitalie,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Burciu, Vladimir Liubarschii, Ecaterina Stîngaci, Constantin Curnic, Mihail Golștein și Măria Frunze împotriva ÎMGFL nr.14, ÎM „Infocom”, SA „Termoelectrica” și Ion Bătrînu cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, prin care a fost respinsă cererea de apel și cererea de recurs declarate de Burciu Vitalie, și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 octombrie 2015 și încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 09 noiembrie 2015 privind respingerea observațiilor asupra procesului verbal al ședinței de judecată,

c o n s t a t ă :

La data de 16.07.2013, Vitalie Burciu, Vladimir Liubarschii, Ecaterina Stîngaci, Constantin Curnic, Mihail Golștein și Măria Frunze s-au adresat cu cerere de chemare în judecată către ÎMGFL nr.14, ÎM „Infocom”, SA „Termoelectrica”, succesor în drepturi al SA „Termocom”, și Ion Bătrînu, privind contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii au indicat că, reprezentanții ÎMGFL- 14 ilegal au întocmit actul din 01.02.2012 potrivit căruia apartamentul nr.5 din str. Ion Creangă 16/1, mun. Chișinău care aparține locatarului Ion Bătrînu a fost debransat total de la agentul termic.

Relevă că, debransarea acestui apartament de la agentul termic nu a avut loc și, totodată, responsabilii din cadrul ÎNGFL-14 intenționat au micșorat suprafața apartamentului în calculele efectuate.

Afirmă că, locatarul apartamentului, Ion Bătrînu, utilizează agentul termic în proporție de 100%, însă nu achită plata convenită și, în condițiile în care s-a indicat eronat suprafața apartamentului, nejustificat achită o plată micșorată.

Menționează că, la 19.03.2013 s-au adresat cu cerere prealabilă către ÎMGFL-14, ÎM „Infocom” și SA „Termocom”, solicitând examinarea litigiului pe cale extrajudiciară.

Indică că, la 30.06.2013 și 17.06.2013 după solicitarea repetată au recepționat răspunsurile de la SA „Termocom” și de la ÎMGFL-14 la petițiile adresate anterior.

Afirmă că, răspunsul de la ÎMGFL-14 la recepționat la data de 17.06.2013, astfel, cererea de chemare în judecată au depus în termenul prevăzut de Legea contenciosului administrativ, la data de 16.07.2013.

Solicită repunerea în termen a cererii de chemare în judecată; anularea răspunsurilor SA „Termocom” cu nr.79/2223 din 08.04.2013, a ÎM „Infocom” cu nr.787 din 23.03.2013 și ÎMGFL-14 cu nr.01-21 din 03.04.2013; recunoașterea nulității actelor din 04.01.2011 și 01.02.2012 întocmite de ÎMGFL-14; recunoașterea nulității recalculului pentru luna februarie 2011 efectuat de către ÎMGFL-14; recunoașterea nulității listei consumatorilor gestionați de ÎMGFL-14; recunoașterea nulității calculelor ÎM „Infocom” și ÎMGFL-14 cu privire la energia termică utilizată pentru perioada din februarie 2011 până la zi; restabilirea debransării apartamentului nr.5 din str. Ion Creangă 16/1, mun. Chișinău; obligarea ÎM „Infocom” și ÎMGFL-14 de a efectua recalculul cu privire la energia termică utilizată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani din 22.10.2015 cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind tardivă.

La 04.11.2015, Vitalie Burciu a depus observații asupra procesului verbal al ședinței de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani din 09.11.2015 au fost respinse observațiile lui Vitalie Burciu.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, a fost respinsă cererea de apel și cererea de recurs declarate de Burciu Vitalie.

S-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 octombrie 2015 și încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 09 noiembrie 2015 privind respingerea observațiilor asupra procesului verbal al ședinței de judecată.

La 29 aprilie 2016, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC, Burciu Vitalie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea

deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016 și hotărârii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 22 octombrie 2015, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În susținerea recursului s-a invocat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat legea, precum și au apreciat arbitrar circumstanțele pricinii.

Afirmă că, hotărârea în cauză denotă vădită tendința, exprimată prin încălcarea flagrantă a prevederilor legale, aplicarea eronată a acestora, depășirea de către instanțele ierarhic inferioare ale mandatului său la judecarea acțiunii, formarea unei atitudini preconcepționate defavorabile împotriva recurentului și favorabile intimatului.

Menționează că, atât prima instanță, cât și instanța de apel, eronat au stabilit faptul respingerii acțiunii, ca fiind depusă în afara termenului de prescripție limitându-se numai la expunerea pur declarativă a conținutului art. 25 Legea contenciosului administrativ, pe când acest articol nefiind corelat, în genere, cu situația de fapt și de drept din speță și cu temeiul respingerii acțiunii.

Ca urmare remarcă faptul că, i-au fost încălcate esențial dreptul la un proces echitabil, care este unul din elementele fundamentale ale supremației dreptului și prevede că, orice persoană are dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv, adică orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de Convenția Europeană pentru apărare drepturilor omului și a libertăților fundamentale au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale (p. 1 art. 6 și art. 13 din Convenția Europeană).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 29 aprilie 2016 împotriva deciziei instanței de apel din 01 martie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Burciu Vitalie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Burciu Vitalie, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Burciu Vitalie ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D i s p u n e:

Recursul declarat de Burciu Vitalie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu

